

Advies nr 41/2013 van 2 oktober 2013

Betreft: Adviesaanvraag over het ontwerp van Koninklijk besluit tot regeling van sommige verzekeringsovereenkomsten tot waarborg van de terugbetaling van het kapitaal van een hypothecair krediet (CO-A-2013-051)

De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer;

Gelet op de wet van 8 december 1992 *tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens* (hierna WVP), inzonderheid artikel 29;

Gelet op het verzoek om advies van de heer Johan Vande Lanotte, Vice-Eerste Minister en Minister van Economie, ontvangen op 25/09/2013;

Gelet op het verslag van mevrouw A. Junion;

Brengt op 2 oktober 2013 het volgend advies uit:

1. ONDERWERP VAN DE AANVRAAG

1. In antwoord op de adviesaanvraag ontvangen op 14 februari 2013 van de heer Johan Vande Lanotte, Vice-Eerste Minister en Minister van Economie, Consumenten en Noordzee, over het ontwerp van Koninklijk besluit tot regeling van sommige verzekeringsovereenkomsten tot waarborg van de terugbetaling van het kapitaal van een hypothecair krediet, bracht de Commissie het advies uit nr. 09/2013 van 28 maart 2013.
2. De heer J. Vande Lanotte, Vice-Eerste Minister en Minister van Economie, Consumenten en Noordzee heeft per aangetekende brief, ontvangen op de Commissie op 25/09/2013, bij hoogdringendheid om een bijkomend advies gevraagd aan de Commissie over het voormelde ontwerp en de aangebrachte wijzigingen aan het initiële ontwerp. Het betreft meer in het bijzonder het artikel 3 van het initiële ontwerp, dat in het nieuwe ontwerp nu artikel 4 is geworden.
3. Dit artikel 3 legde de verplichting op om indien gebruik gemaakt wordt van een medische vragenlijst, de standaard medische vragenlijst te gebruiken die als bijlage bij het ontwerp gevoegd was. Het huidige artikel 4 legt niet langer het gebruik van deze gestandaardiseerde medische vragenlijst op. Iedere verzekeringsonderneming heeft voortaan de mogelijkheid om zijn eigen vragenlijst te gebruiken op voorwaarde dat die vragenlijst voorafgaandelijk door het Opvolgingsbureau werd goedgekeurd.

2. TOEPASSING VAN DE WVP

4. De Privacywet is van toepassing op iedere verwerking van persoonsgegevens (artikel 3 van de WVP).
Overeenkomstig artikel 1 van de WVP wordt als persoonsgegeven beschouwd "iedere informatie betreffende een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon (...); als identificeerbaar wordt beschouwd een persoon die direct of indirect kan worden geïdentificeerd, met name aan de hand van een identificatienummer of van één of meer specifieke elementen die kenmerkend zijn voor zijn of haar *fysieke, fysiologische, psychische, economische, culturele of sociale* identiteit".
5. Dit ontwerp brengt verschillende verwerkingen van persoonsgegevens met zich mee. Het gaat dus om een reeks verrichtingen al dan niet met behulp van geautomatiseerde processen, die toegepast worden op de persoonsgegevens, dewelke (een) verwerking(en) uitmaken zoals bedoeld in artikel 1, §2 van de WVP.

3. ONDERZOEK VAN HET ONTWERP

6. Voorliggend advies, waarvoor de hoogdringendheid werd ingeroepen, handelt voornamelijk over artikel 4 van het huidig ontwerp en wordt uitgebracht onverminderd de opmerkingen die in het initiële ontwerp "*rebus sic stantibus*" werden uitgebracht.

Hoofdstuk II - Toepasselijke bepalingen bij het sluiten van eenschuldsaldoverzekerings

Afdeling 1 - Beoordeling van het verhoogde gezondheidsrisico

Artikelen 4 en 5

7. Artikel 4, 1ste lid bepaalt:

"Een verzekeringsonderneming mag enkel gebruik maken van een medische vragenlijst bij de behandeling van een aanvraag tot schuldsaldoverzekerings op voorwaarde dat de formulering van de vragen voorafgaandelijk door het Opvolgingsbureau is goedgekeurd.(...)"

8. De vorige versie onder artikel 3 van het initiële ontwerp, zoals hierboven vermeld, vertrok van het principe dat indien een verzekeringsonderneming gebruik maakt van een dergelijke vragenlijst, zij verplicht de standaard vragenlijst diende te gebruiken waarvan de exhaustieve inhoud werd vastgelegd als bijlage van het ontwerp. Artikel 4 van het initiële ontwerp bepaalde dat indien een verzekeringsonderneming slechts een aantal vragen uit de standaard medische vragenlijst aan een kandidaat verzekeringsnemer stelde, het haar niet toegelaten was om naderhand andere vragen uit deze standaard medische vragenlijst te stellen.

De Commissie meende dat uit de voorgelegde tekst onvoldoende bleek dat de verzekeringsonderneming slechts de vragen mocht stellen die in concreto relevant waren. De standaard medische vragenlijst diende immers beschouwd te worden als een lijst met vragen die eventueel kunnen gesteld worden zonder dat zij, in een bepaald geval, noodzakelijkerwijze allemaal relevant waren.

9. Voor de Commissie levert het huidig artikel 4 bepaalde voordeling op, hierna in rangorde:
- de individuele know-how van iedere verzekeringsonderneming ter zake wordt geëerbiedigd;

- de controle van de inhoud (en dus de relevantie ervan) gebeurt door het Opgvolgingsbureau (voorzeten door een magistraat);
- de mogelijkheid wordt geboden om alle of een gedeelte van de vragen uit het formulier te stellen, zonder verbod om daarna andere vragen uit deze vragenlijst te stellen.

Algemeen gezien is de Commissie van mening dat het artikel zoals het is opgesteld, ertoe bijdraagt dat het proportionaliteitsbeginsel van de WVP beter wordt nageleefd.

10. Wat het nieuw artikel 5 betreft met verwijzing naar punt 10, waardeert de Commissie het dat dit artikel voortaan algemeen verwijst naar de principes van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van persoonsgegevens.

Artikelen 7 en 15

11. Er werd een uitdrukkelijke verwijzing naar de WVP toegevoegd aan de artikelen 7, 2de lid, 2° en 15, §2 van het ontwerp. Dit behoeft geen opmerkingen.

Wat de beslissing om een verzekering te weigeren betreft, waardeert de Commissie het eveneens dat artikel 7, 2de lid, 6° in de motivering bepaalt, dat er naast de vermelding van het recht voor de kandidaat-verzekeringnemer om beroep te doen op het Opgvolgingsbureau, ook de contactgegevens van het Opgvolgingsbureau voor de kandidaat-verzekeringnemer worden meegegeven.

OM DIE REDENEN,

Brengt de Commissie een gunstig advies uit over het voorgelegd ontwerp van koninklijk besluit inzake het gewijzigde, zoals omschreven in de artikelen 4, 5, 7 en 15.

De Wnd. Administrateur,

De Voorzitter,

(get.) Patrick Van Wouwe

(get.) Willem Debeuckelaere